

ПРОЦЕДУРА ВИРІШЕННЯ ДОМЕННИХ СПОРІВ UA-DRP: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ

UA-DRP DOMAIN NAME DISPUTE RESOLUTION PROCEDURE: GENERAL CHARACTERISTICS AND APPLICATION PRACTICE

Ходос А.В., аспірант

Науково-дослідний інститут інтелектуальної власності

Стаття присвячена дослідженню процедури UA-DRP, яка є одним з можливих шляхів вирішення доменних спорів поряд із переговорами / медіацією, судовим розглядом, зверненням до Антимонопольного комітету України щодо недобросовісної конкуренції тощо. Автором розглянуті, зокрема, етапи процедури UA-DRP, їх окремі аспекти, перелік обставин, що підлягають доказуванню сторонами провадження за UA-DRP із наведенням актуальної практики щодо їх розгляду адміністративними комісіями, призначеними Центром з арбітражу та посередництва Всесвітньої організації інтелектуальної власності. Актуальність дослідження процедури вирішення доменних спорів UA-DRP зумовлена поширеністю порушень прав власників торговельних марок в мережі Інтернет, які найчастіше вчиняються шляхом недобросовісної реєстрації доменних імен ідентичних або схожих до ступеня змішування із відповідними торговельними марками, з метою подальшого вимагання грошових коштів від власників торговельних марок, перешкодження їх законній господарській діяльності, паразитування на відомості торговельної марки широкому загалу тощо. Процедура UA-DRP була предметом досліджень багатьох вітчизняних вчених та практикуючих юристів, однак, існує нагальна потреба проведення її комплексного аналізу, систематизації усіх її особливостей в єдиній науковій роботі, що позитивно вплине на обізнаність суспільства щодо базових принципів та нюансів захисту порушених прав і законних інтересів за UA-DRP. В статті наведені ключові положення, необхідні для врахування особами потерпілими від вищезазначених правопорушень, задля ефективного захисту їх прав та законних інтересів, а також отримання позитивного рішення адміністративної комісії на їх користь. Таким чином, стаття буде корисною не тільки в якості розширення доктринальної бази щодо зазначеної тематики, а й з практичної точки зору, шляхом її застосування зацікавленими особами під час підготовки до звернення зі скаргою (позовом) до Центру з арбітражу та посередництва Всесвітньої організації інтелектуальної власності з метою захисту власних прав та законних інтересів на торговельні марки.

Ключові слова: доменне ім'я, доменний спір, торговельна марка, UA-DRP, політика вирішення доменних спорів, процедура вирішення доменних спорів.

The article is devoted to the research of the UA-DRP procedure, which is one of the possible ways to resolve domain name disputes along with negotiations / mediation, court proceeding, appeal to the Antimonopoly Committee of Ukraine against unfair competition etc. The author has reviewed, in particular, the stages of the UA-DRP procedure, their individual aspects, the list of circumstances to be proved by the parties to the proceedings under UA-DRP, with indication of relevant practice of their consideration by administrative commissions appointed by the World Intellectual Property Organization Arbitration and Mediation Center. The relevance of the research of UA-DRP domain name dispute resolution procedure is due to the prevalence of violations of trademark owners' rights on the Internet, which are most often committed by unfair registration of domain names identical or similar to the extent of confusion with the respective trademarks, for the purpose of further extortion of money from trademark owners, obstruction of their lawful economic activity, parasitism on the notability of the trademark to the general public etc. The UA-DRP procedure has been the subject of researches of many national scholars and practicing lawyers, however, there is an essential need for its comprehensive analysis, systematization of all its features in a single scientific work, which will positively affect public awareness of basic principles and nuances of protection of violated rights and legitimate interests under UA-DRP. The article contains the key provisions, which shall be considered by the victims of the abovementioned offenses, in order to effectively protect their rights and legitimate interests, as well as to obtain a positive decision of the administrative commission in their favour. Thus, the article will be useful not only as an extension of the doctrinal base on the specified topic, but also from a practical point of view, by its application by interested parties in preparation for submission of complaint (claim) to the World Intellectual Property Organization Arbitration and Mediation Center in order to protect their own rights and legitimate interests to trademarks.

Key words: domain name, domain name dispute, trademark, UA-DRP, domain name dispute resolution policy, domain name dispute resolution procedure.

Постановка проблеми. Використання чужої торговельної марки в доменному імені веб-сайту є одним із найпоширеніших правопорушень в мережі Інтернет. Найчастіше воно виявляється у несумлінній реєстрації доменного імені ідентичного торговельній марці з метою його пропонування до продажу правовласнику торговельної марки, тобто фактично – вимаганні від нього грошових коштів. Така незаконна діяльність називається «кіберсквотинг». Іншим прикладом порушень є навмисна реєстрація доменного імені з помилками, схожого на інше відоме доменне ім'я, з метою переманювання потенційних клієнтів / користувачів сайту (так званий «тайпсквотинг»).

У зв'язку із зазначеними порушеннями виникають юридичні конфлікти, які отримали узагальнену назву «доменні спори». Їх розгляд і вирішення є метою процедури UA-DRP.

З огляду на розповсюдженість правопорушень в мережі Інтернет та актуальність захисту прав і законних інтересів власників торговельних марок, автором пропонується розглянути базові аспекти процедури UA-DRP, практику її застосування, її переваги та недоліки.

Загальна характеристика процедури UA-DRP

Перш ніж досліджувати саму процедуру вирішення доменних спорів, необхідно розуміти ключові принципи функціонування доменних імен.

Доменні імена поділяються на певні рівні, які розділяються знаком крапки (.). Так, існують національні домени верхнього рівня, наприклад .UA. Також є домени другого та третього рівнів. Це такі домени, як kuiv.ua (домен другого рівня) та law.kuiv.ua (домен третього рівня).

Для реєстрації та делегування доменного імені другого рівня в домені .UA необхідно бути правовласником відповідної торговельної марки, яка діє на території України, або його ліцензіатом, що обумовлюється положеннями п. 3.3 та 3.9 Регламенту особливостей реєстрації приватних доменних імен другого рівня в домені .UA (надалі – «Регламент»).

У правовідносинах щодо функціонування доменних імен, зокрема їх реєстрації, бере участь наступний суб'єктний склад осіб: реєстрант – особа, в інтересах якої здійснюється реєстрація та делегування приватного доменного імені; реєстратор – особа, що надає реєстранту

послуги з реєстрації та супроводу доменного імені; адміністратор домену – особа, що здійснює заходи з адміністративного супроводу домену та забезпечення його працездатності. Адміністратором домену .UA є ТОВ «Хостмайстер» [2, с. 3].

Процедура UA-DRP регулюється трьома базовими документами: Політикою вирішення спорів щодо доменних імен в домені .UA (надалі – «Політика»); Правилами Політики вирішення спорів щодо доменних імен в домені .UA (надалі – «Правила»); та Додатковими правилами Політики вирішення спорів щодо доменних імен в домені .UA Всесвітньої організації інтелектуальної власності (надалі – «Додаткові правила»).

Наразі вона застосовується щодо доменних імен другого рівня в домені .UA, а також доменних імен третього рівня в доменах com.ua, kyiv.ua, kiev.ua, ivano-frankivsk.ua, if.ua, poltava.ua, pl.ua, uzhgorod.ua, uz.ua [3, с. 1].

UA-DRP є процедурою позасудового врегулювання доменного спору, хоч і є дещо схожою з класичним судовим розглядом, зокрема через застосування певної термінології притаманної судовим справам (як то «позивач», «відповідач», «позов» тощо), наявність обставин, які підлягають обов'язковому доказуванню, встановлення чіткої регламентованої процедури розгляду спору тощо. Проте, її властиві певні особливості, які будуть розглянуті далі.

Розгляд скарги (позову) за UA-DRP здійснюється адміністративною комісією, призначеною Центром з арбітражу та посередництва Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ) (надалі – «Центр ВОІВ»). Водночас, слід зазначити, що процедура UA-DRP не заперечує можливості звернення до суду для врегулювання доменного спору. Навпаки, в п. 4 (к) Політики прямо вказується на право сторін спору передавати його на розгляд суду компетентної юрисдикції [3, с. 4]. Також сторони не обмежені у праві врегулювати спір шляхом взаємних домовленостей, повідомивши про це адміністративну комісію в порядку, передбаченому п. 17 Правил.

Етапи процедури UA-DRP

Умовно можна виділити наступні етапи UA-DRP:

1) Подання скарги (позову) до Центру ВОІВ. Будь-яка особа або організація може порушити адміністративне провадження, подавши до Центру ВОІВ позов відповідно до умов Політики та Правил [4, с. 4]. Позов може стосуватися декількох доменних імен, зареєстрованих на одну особу. Також, у разі наявності декількох спорів між позивачем та відповідачем, вони можуть бути об'єднані в одне провадження за клопотанням однієї із сторін або за власним рішенням адміністративної комісії. Вимоги щодо форми позову встановлені п. 3 Правил.

Проте, слід враховувати, що з певних причин приймання позовів за UA-DRP може призупинятися. Так, у зв'язку з воєнним станом в Україні, тимчасово було призупинено приймання нових, а також розгляд поточних позовів за процедурою UA-DRP.

В будь-якому випадку, за процедурою UA-DRP може бути подано скаргу (позов) виключно з вимогою видалити доменне ім'я або передделегувати реєстрацію доменного імені позивачеві (внаслідок чого він стає власником доменного імені).

Необхідно враховувати, що, якщо спір стосується доменного імені другого рівня в домені .UA, вимогу про передделегування може подавати виключно правовласник торговельної марки, що діє на території України, або його ліцензіат. Це обумовлюється положеннями п. 3.3 та 3.9 Регламенту, що згадувалися вище, а також п. 3 (а) Правил, в якому вказано: «Якщо позивач вимагає передделегування приватного доменного імені другого рівня в домені .UA, він повинен надати докази того, що він на момент подачі позову відповідає загальним критеріям прийнятності для реєстрації, визначеним у Регламенті особливостей реєстрації приватних доменних імен

другого рівня в домені .UA та повинен їм відповідати протягом періоду розгляду позову та на момент виконання рішення комісії» [4, с. 4]. Водночас, до спорів щодо доменів третього рівня такі вимоги не застосовуються.

2) Подання відзиву (заперечення) відповідачем.

У встановлені Правилами строки, які в певних випадках можуть бути подовжені, Відповідач може подати свій відзив на скаргу (позов). Однак, якщо він цього не зробить, адміністративна комісія має право розглянути спір на підставі виключно позову. Вимоги щодо форми відзиву (заперечення) встановлені п. 5 Правил.

3) Призначення комісії, що буде розглядати спір.

Доменний спір може розглядатися комісією у складі одного або трьох членів, які обираються із загальнодоступного списку можливих членів комісії, що публікується Центром ВОІВ. Сторони можуть обрати варіант розгляду спору трьома членами комісії, обравши кандидатів із вищезазначеного списку, та подавши їх перелік у порядку бажаної пріоритетності до Центру ВОІВ. Якщо жодна із сторін не скористалася таким правом, єдиний член комісії призначається Центром ВОІВ.

Зауважимо, що збільшення кількості членів комісії збільшує розмір плати, що стягується у зв'язку із розглядом спору. Водночас, зазвичай плата стягується у повному обсязі з позивача, окрім випадків, коли розгляд комісією у складі трьох членів обрав відповідач, і в такому разі відповідні витрати розподіляються між сторонами порівну [4, с. 9].

Розгляд спору розпочинається після внесення сторонами належних з них платежів у встановлені строки.

4) Розгляд спору і винесення рішення.

Як і при судовому розгляді, члени комісії повинні бути незалежні, неупереджені та повинні забезпечувати рівність сторін спору, зокрема щодо можливості наведення своїх аргументів. Однак, на відміну від судового процесу, розгляд доменних спорів за процедурою UA-DRP зазвичай не вимагає особистої (включаючи, через відео-зв'язок тощо) присутності сторін.

Мовою провадження є мова, якою укладено договір про реєстрацію доменного імені (англійська, українська або російська). Проте, адміністративна комісія зберігає право вирішити інакше, з урахуванням обставин справи [4, с. 10]. Також, сторони мають право домовитися щодо мови, якою буде розглядатися доменний спір.

Комісія оцінює всі обставини спору, досліджує докази, встановлюючи їх прийнятність, достовірність та вагу, та, на основі проведеного аналізу, приймає рішення. У разі роботи комісії у складі трьох членів, рішення комісії приймається більшістю голосів [4, с. 11].

5) Виконання рішення.

Особливістю виконання рішень комісії за процедурою UA-DRP є те, що положеннями, які її регулюють, врахована можливість звернення сторін до суду, а саме: якщо комісії задовільнить позов, очікується ще 10 (десять) робочих днів (які розраховуються за місцезнаходженням реєстратора доменного імені в домені .UA) після отримання повідомлення від Центру ВОІВ про рішення комісії, перед його виконанням [3, с. 4].

Доказування в процедурі UA-DRP

Особливу увагу необхідно приділити обставинам, що підлягають доказуванню під час розгляду спору за UA-DRP, так як саме від них залежить успішність вирішення спору. Ці обставини також іноді називаються «елементами».

Позивач повинен довести, що кожен з таких трьох елементів присутній:

1) доменне ім'я відповідача є ідентичним або оманливо подібним до знака для товарів та послуг, на який позивач має права; і

2) у відповідача немає прав або законних інтересів щодо доменного імені; і

3) доменне ім'я зареєстроване або використовується недобросовісно [3, с. 2].

Слід зауважити, що, якщо позивач надав свої докази на підтвердження цих елементів, надалі тягар доказування своєї невинуватості переходить до відповідача. При цьому, Політика у пунктах 4 (b) і 4 (c) наводить приблизний перелік доказів, які можуть подаватися кожною із сторін, зокрема, позивачем – щодо третього елементу, відповідачем – щодо другого. Проте, варто зазначити, що цей перелік в жодному разі не обмежує сторони щодо подання будь-яких інших доказів на підтвердження своїх аргументів.

Будь-які докази, а також сама скарга (позов) подаються до Центру ВОІВ в електронному вигляді.

Нижче розглянемо детальніше кожну із обставин, що підлягає доказуванню та її оцінку адміністративною комісією на практиці.

1) Ідентичність або оманлива подібність доменного імені до знака для товарів та послуг, на який позивач має права. Ступінь схожості доменного імені та торговельної марки оцінюється особисто членами адміністративної комісії, проте слід враховувати певні особливості, напрацьовані роками практики, щодо дослідження цього елементу.

По-перше, комісія не бере до уваги загальні домени верхнього рівня, такі як ua та kiev.ua. Вони не мають значення для встановлення схожості доменного імені та торговельної марки, адже є стандартною реєстраційною вимогою (*Справа № DUA2021-0023: АВ Electrolux проти Товариство з обмеженою відповідальністю «ЕВРОПА ТЕК Україна»*). Також, як бачимо з обставин зазначеної справи, першим прикладом тотожності (ідентичності) є ситуація, коли торговельна марка повністю відтворена в спірному доменному імені без додавання будь-яких додаткових елементів.

По-друге, включення додаткових символів до торговельної марки, та подальше використання сукупності таких позначень у доменному імені, не заважає встановленню схожості до ступеня змішування доменного імені та торговельної марки, і факту наявності порушення (*Справа № DUA2021-0028: Alticor Inc. v. Шмакова Таисія Викторовна (Shmakova Taisiya Viktorovna)*).

Дуже цікавою справою щодо дослідження першої обставини, яка підлягає доказуванню позивачем є *Справа № DUA2021-0005: Compagnie Générale des Etablissements Michelin против Чернышов Алексей Анатольевич*. У цій справі спір виник щодо доменних імен michelintyres.com.ua та michkatyres.com.ua. На думку позивача, відповідач порушив його права на торговельну марку MICHELIN. Якщо перше доменне ім'я частково містить торговельну марку позивача, а тому факт порушення є очевидним, то щодо другого доменного імені ситуація є не такою явною. Для встановлення їх ідентичності комісія правильно вчинила, що «розділила» доменне ім'я під час розгляду на дві частини. Перша з яких «michka», а друга – «tyres». Навіть якщо розділити першу частину, виділену комісією, на дві частини «mich» та «ка», бачимо, що частина «mich» відтворює початок слова, яке становить торговельну марку MICHELIN. Науковцями доведено, що людина, читаючи текст, не прочитає конкретне слово повністю, людині достатньо побачити його значну частину, а мозок сам відтворить / додумує другу частину. Тому, коли людина переходить на сайт, де продаються шини, а на початку доменного імені бачить «mich», цілком ймовірно є ситуація, що людина почне автоматично асоціювати цей сайт з брендом MICHELIN. Більш того, комісія правильно звернула увагу на другу частину цього доменного імені – «tyres», яка фактично ще більше, викликає асоціацію у потенційного клієнта / користувача сайту з всесвітньо відомим брендом MICHELIN, який спеціалізується на шинах. Адже слово «tyres» означає «шини». Цікавим є також те, що комісія звернула увагу не тільки на складові частини доменного імені, а й на саме наповнення сайту, що зазвичай не робиться при дослідженні першого елементу UA-DRP.

І на цій основі отримала додаткове підтвердження своїх висновків про схожість до ступеня змішування доменного імені та торговельної марки.

Ба більше, слід враховувати, що транслітерація та переклад торговельної марки також можуть бути порушеннями. Так у *Справі № D2012-1612: Yahoo! Inc. v. Mr. Omid Pournazar*, комісія зазначила, що транслітерація торговельної марки Yahoo на перську мову із подальшим її використанням у доменному імені відповідає першому елементу – оманливій подібності до торговельної марки позивача.

2) Відповідач немає прав або законних інтересів щодо доменного імені. Права чи законні інтереси відповідача щодо доменного імені можуть підтверджуватися наступними фактами:

i) перед отриманням будь-якого повідомлення щодо спору, відповідач використовував або демонстративно готувався до використання доменного імені або імені, що стосується доменного імені, у зв'язку з добросовісним наданням товарів або послуг; або

ii) відповідач є відомим загалом за доменним іменем, навіть якщо він не набув жодних прав на знаки для товарів та послуг; або

iii) відповідач використовує доменне ім'я з некомерційною метою або правомірно без наміру отримати комерційну вигоду шляхом оманливого приваблювання споживачів або завдання шкоди репутації знака для товарів та послуг [3, с. 3].

Водночас, необхідно враховувати, що загалом тягар доказування за процедурою Політики покладено на позивача. Однак, слід визнати, що доведення відсутності у відповідача прав чи законних інтересів щодо доменного імені може являти неможливе для виконання завдання «доведення зворотного», що часто вимагає в першу чергу інформації, яка є у розпорядженні чи контролюється відповідачем. Тому, коли позивач prima facie заявляє, що у відповідача немає прав або законних інтересів, тягар доказування перекладається на відповідача, який має надати відповідні докази, що демонструють права або законні інтереси щодо доменного імені. Якщо відповідач не надає такі докази, то має вважатись, що позов відповідає вимогам щодо другого елемента доказування (*Хармен Інтернешнл індастріз, Інк. (Harman International Industries, Inc.) проти Александра Колгаєва; Справа № DUA2020-0006: АВ Electrolux v. Захаров Евгений*) [9; 10].

Позивачу важливо зазначити у позові, що він не надавав ліцензії та не погоджував будь-яким іншим чином ані використання торговельної марки, ані реєстрацію доменного імені, яке її включає, відповідачем.

Доцільно також довести, що відповідач не відомий широкому загалом за доменним іменем. Для цього можна не тільки подати відповідні докази та заяви, а й навести відповідну практику. Наприклад, вказати на обізнаність відповідача про широку відомість позивача під торговельною маркою, його всесвітню популярність та не здійснення жодної діяльності відповідачем щодо просування товарів / послуг, що дозволила б йому стати відомим суспільству під доменним іменем (*Справа № DUA2019-0001: OPPO Pte. Ltd. v. Private Registration / Alexander Leonidovich Shirkov*).

Окрему увагу слід приділити спростуванню використання доменного імені відповідачем у зв'язку з «добросовісним наданням товарів або послуг». Для вирішення цього питання застосовується так званий «Okі Data Test». Так, у *Справі № D2001-0903: Okі Data Americas, Inc. v. ASD, Inc.* комісія сформулювала декілька елементів, які повинні бути наявними для констатації добросовісного надання товарів або послуг:

i) відповідач повинен насправді пропонувати товари чи послуги, про які йдеться; і

ii) відповідач повинен використовувати сайт для продажу тільки тих товарів, що закріплені за торговельною

маркою; інакше це могло б значати використання торговельної марки, щоб приманити користувачів Інтернету, а потім переключити їх на інші товари; і

iii) сайт повинен точно розкривати і відображати відносини реєстранта з власником торговельної марки; наприклад, він не повинен викликати помилкове припущення, що відповідач є власником торговельної марки або, що веб-сайт є офіційним сайтом, якщо насправді це лише один із багатьох агентів з продажу; і

iv) відповідач не повинен намагатися завоювати ринок усіх доменних імен, таким чином позбавляючи власника торговельної марки можливості відобразити власну марку в доменному імені [12].

За результатами оцінки другого елемента по цій справі комісія дійшла висновку, що поведінка відповідача відповідає всім цим факторам. Відповідач є авторизованим продавцем і ремонтним центром, використовує сайт okidatart.com для просування лише товарів і послуг Oki Data і чітко повідомляє, що це просто ремонтний центр, а не сама компанія Oki Data. Він не зареєстрував численні доменні імена, пов'язані з Oki Data, і не спілкувався неналежним чином із клієнтами Oki Data [12].

3) Доменне ім'я зареєстроване або використовується недобросовісно. Перш за все, слід звернути увагу, що, на відміну від політики вирішення доменних спорів UDRP, UA-DRP дозволяє позивачеві довести наявність лише однієї зі складових цього елемента – або те, що доменне ім'я зареєстроване недобросовісно, або, що воно використовується недобросовісно.

Очевидним підтвердженням недобросовісності можуть бути такі дії відповідача, як реєстрація доменного імені виключно з метою подальшого вимагання грошових коштів від позивача.

Також, доказом може бути пропонування до продажу на сайті підроблених товарів (*Справа № DUA2021-0001: Luxottica Group S.p.A. v. Savchenko Diana*).

Вочевидь, реєстрація доменного імені з метою перешкодження діяльності конкурента, також не може свідчити про добросовісність, так само як цілеспрямоване введення в оману користувачів мережі Інтернет щодо справжнього власника веб-сайту (*Справа № DUA2020-0007: Chewy Inc. v. Rostislav Karyi / Ростислав Карый*).

Переваги та недоліки процедури UA-DRP

Як зазначалося вище, UA-DRP має багато спільних ознак із судовим процесом, однак також суттєво відрізняється від нього, має свої переваги та недоліки.

Очевидною перевагою є швидкість розгляду справи (зазвичай рішення виносяться протягом 60 календарних днів), в той час як судовий розгляд може тривати роками.

Іншою перевагою може бути те, що до складу комісії входять фахівці відповідної спеціалізації, які мають достатньо досвіду, щоб правильно оцінити всі обставини справи.

Наявність можливості обрати мову провадження – є також тією перевагою UA-DRP над судовим розглядом, яка значно спрощує участь сторін у вирішенні спору. Адже, мовою судочинства в Україні – є національна мова і у випадку необхідності потрібно залучати перекладача, що не тільки затягує процес, а й призводить до додаткових витрат з боку сторін.

На думку автора, найважливішою перевагою UA-DRP – є автоматичне блокування здійснення будь-яких дій щодо доменного імені під час розгляду справи, а також після завершення провадження (відповідно до п. 8 Політики та п. 4 Правил), що виключає можливість ухилення відповідача від відповідальності шляхом зміни власника (переделегування) доменного імені. В судовому процесі з цією метою необхідно подавати клопотання про забезпечення позову, або про забезпечення доказів, які суд не завжди задовольняє.

Водночас, задля справедливості, необхідно також зазначити наступні недоліки процедури UA-DRP.

По-перше, недоліком може бути відсутність єдиної практики, коли різні члени комісії по-різному трактують окремі положення, якими регулюється UA-DRP. І навпаки, фатальною може бути ситуація, коли комісія повністю проєктує вже наявну практику на спір, який фактично є незалежним, із власними обставинами, які обов'язково повинні бути враховані, при цьому не надаючи належної та повної оцінки тих фактів, які наявні у спорі.

Іншим недоліком є суттєва вартість звернення з позовом до Центру ВОІВ. Не кожен підприємець може собі дозволити такі витрати.

Абсолютно точно необхідно віднести до недоліків той факт, що не всі доменні імена наразі охоплюються процедурою.

Висновки. Таким чином, констатуємо, що процедура UA-DRP є позасудовим шляхом вирішення доменного спору, який хоч і має певні недоліки, проте є ефективним способом захисту власних прав та інтересів.

Проте, перш ніж звертатися з позовом до Центру ВОІВ, варто здійснити попередній детальний аналіз усіх наявних обставин та фактів, підготувати переконливу доказову базу та дослідити практику розгляду подібних спорів, щоб надалі підтверджувати свої аргументи не тільки за допомогою доказів, а й посланнями на попередні рішення адміністративних комісій. Виключно дотримавшись усіх цих порад, можна досягти успіху у вирішенні спору щодо доменного імені.

ЛІТЕРАТУРА

1. РЕГЛАМЕНТ особливостей реєстрації приватних доменних імен другого рівня в домені .UA (версія 1.0), розроблений спільно ТОВ «Хостмайстер», адміністраторами публічних доменів та реєстраторами 1 квітня 2014 року. URL: https://www.hostmaster.ua/policy/Reglament_UA_1.0_UK.pdf (дата звернення: 23.06.2022)
2. РЕГЛАМЕНТ публічного домену (версія 3.5), розроблений спільно ТОВ «Хостмайстер», адміністраторами публічних доменів та реєстраторами 24 січня 2020 року. URL: https://www.hostmaster.ua/registrators/docs/Reglament2Id_3.5_UK.pdf (дата звернення: 23.06.2022).
3. Політика вирішення спорів щодо доменних імен в домені .UA, затверджена ТОВ «Хостмайстер» (Адміністратор публічного домену .UA) 19 березня 2019 року. URL: <https://www.hostmaster.ua/policy/ua-drp/files/UA-Policy-UK.pdf> (дата звернення: 23.06.2022).
4. Правила Політики вирішення спорів щодо доменних імен в домені .UA (Правила .UA), затверджені ТОВ «Хостмайстер» (Адміністратор публічного домену .UA) 19 березня 2019 року. URL: <https://www.hostmaster.ua/policy/ua-drp/files/UA-Rules-UK.pdf> (дата звернення: 23.06.2022).
5. РІШЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ КОМІСІЇ АВ Electrolux проти ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ЄВРОПА ТЕК Україна». Справа № DUA2021-0023. URL: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/search/text.jsp?case=DUA2021-0023> (дата звернення: 23.06.2022).
6. ADMINISTRATIVE PANEL DECISION Alticor Inc. v. Шмакова Таисія Викторовна (Shmakova Taisiya Viktorovna) Case No. DUA2021-0028. URL: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/search/text.jsp?case=DUA2021-0028> (дата звернення: 23.06.2022).
7. РЕШЕНИЕ АДМИНИСТРАТИВНОЙ КОМИССИИ Compagnie Générale des Etablissements Michelin против Чернышов Алексей Анатольевич Дело № DUA2021-0005. URL: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/search/text.jsp?case=DUA2021-0005> (дата звернення: 23.06.2022).
8. ADMINISTRATIVE PANEL DECISION Yahoo! Inc. v. Mr. Omid Pournazar Case No. D2012-1612. URL: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/search/text.jsp?case=D2012-1612> (дата звернення: 23.06.2022).

9. РІШЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ КОМІСІЇ Хармен Інтернешнл Індастріз, Інк. (Harman International Industries, Inc.) проти Александра Колегаєва Справа № DUA2020-0005. URL: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/search/text.jsp?case=DUA2020-0005> (дата звернення: 23.06.2022).
10. ADMINISTRATIVE PANEL DECISION AB Electrolux v. Захаров Евгений Case No. DUA2020-0006. URL: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/search/text.jsp?case=DUA2020-0006> (дата звернення: 23.06.2022).
11. ADMINISTRATIVE PANEL DECISION OPPO Pte. Ltd. v. Private Registration / Alexander Leonidovich Shirkov Case No. DUA2019-0001. URL: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/search/text.jsp?case=DUA2019-0001> (дата звернення: 23.06.2022).
12. ADMINISTRATIVE PANEL DECISION Oki Data Americas, Inc. v. ASD, Inc. Case No. D2001-0903. URL: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2001/d2001-0903.html> (дата звернення: 23.06.2022).
13. ADMINISTRATIVE PANEL DECISION Luxottica Group S.p.A. v. Savchenko Diana Case No. DUA2021-0001. URL: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/search/text.jsp?case=DUA2021-0001> (дата звернення: 23.06.2022).
14. ADMINISTRATIVE PANEL DECISION Chewy Inc. v. Rostislav Karyi / Ростислав Карый Case No. DUA2020-0007. URL: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/search/text.jsp?case=DUA2020-0007> (дата звернення: 23.06.2022).
15. Додаткові правила Політики вирішення спорів щодо доменних імен в домені .UA Всесвітньої організації інтелектуальної власності. URL: <https://www.hostmaster.ua/policy/ua-drp/files/Supplemental-Rules-UA-WIPO-UK.pdf> (дата звернення: 23.06.2022).